

[Lenger]

aspekter i forbindelse med medicinske, videnskabelige og behandlingsmæssige forsøg er tilfredsstillende?»

Begrundelse

En påbegyndelse af IVB-behandling uden tilladelse vil kunne begrundes med henvisning til Helsinki II-deklarationens punkt II, 1, frihed til at vælge nye behandlingsmetoder. Sondringen mellem videnskab og behandling skaber betydelig usikkerhed om deklarationens og dermed de videnskabsetiske komiteers rækkevidde. Hvis det er forklaringen på iværksættelsen af reagensglasprojektet uden forudgående bedømmelse, forekommer der at være et åbent gab, hvor anden form for regulering eller godkendelsesprocedure er nødvendig.

Svar (26/3 84):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Som det fremgik af min besvarelse af spørgsmål nr. S 304 (Folketingstidende 1983-84, 2. samling, sp. 3159), har jeg bedt sundhedsstyrelsen om nærmere at undersøge rækkevidden af den godkendelse, som den videnskabsetiske komité for Københavns kommune har givet af rigshospitalets ægtransplantationsprojekt. Når resultatet af sundhedsstyrelsens undersøgelse foreligger, vil jeg vende tilbage til spørgsmålet.

Jeg kan dog allerede nu oplyse, at jeg har besluttet at nedsætte et forberedende udvalg, der skal vurdere behovet for reguleringer/lovgivning inden for områderne gensplejsning, ægtransplantation (reagensglasbefrugtning), insemination og fosterundersøgelser. Hvis udvalget finder, at der er behov for reguleringer, skal udvalget videre vurdere, om reguleringerne bør overvejes i et bredere sammensat udvalg. I så fald skal det forberedende udvalg udarbejde forslag til kommissorium for dette mere bredt sammensatte udvalg.

Udviklingen på disse områder går så hurtigt, at det er nødvendigt, at der inden alt for længe tages politisk stilling til de muligheder, som den lægevidenskabelige forskning indebærer, herunder, om der skal lovgives eller på anden måde gennemføres reguleringer for anvendelsen af forskningsresultaterne. Men først må der tilvejebringes en oversigt over

disse ganske svære og omfattende problemer, hvori indgår væsentlige etiske aspekter.

Spm. nr. S 312

Til forsvarsministeren (20/3 84) af:

Albrechtsen (VS):

»Kan ministeren oplyse, hvorledes det kan gå til, at forsvarets oplysnings- og velfærdstjeneste nu kan arrangere kurser for officerer om En ny NATO-strategi, samtidig med at ministeren vedholdende benægter, at der skulle være planer om at ændre NATOs militære doktriner?»

Begrundelse

På trods af, at det i Weekendavisen den 9.-15. marts 1984 er blevet oplyst, at højtstående militærfolk fra NATOs medlemslande i maj mødes for at lægge sidste hånd på et koncept for et offensivt, fremskudt forsvar, har ministeren gang på gang benægtet, at sådanne planer skulle være undervejs.

Op den 20. marts 1984 kan Ekstra Bladet ligefrem oplyse, at nu arrangerer forsvarets oplysnings- og velfærdstjeneste kurser under emnet En ny NATO-strategi.

Forsvarsministerens bestandige benægtelse af realiteterne om den nye, offensive doktrin må ikke få lov til at fortsætte. For det er jo ikke alene et spørgsmål om forsvarsministerens troværdighed, der efter spørgerens opfattelse har nået et absolut nulpunkt. Det er også – og det er endnu mere alvorligt – et spørgsmål om den politiske kontrol med de militære myndigheder.

Svar (27/3 84):

Forsvarsministeren (Engell):

Jeg kan oplyse, at forsvarets oplysnings- og velfærdstjeneste ikke arrangerer »kurser for officerer om En ny NATO-strategi«.

Forsvarets oplysnings- og velfærdstjeneste arrangerer kurser for militære fordragsholdere. Disse kurser er med til at give foredragsholderne en ajourført viden om aktuelle emner, således at foredrag og efterfølgende diskussioner bliver udbytterige for tilhørere og diskussionsdeltagere.

Det er et sådant kursus, der skal afholdes i dagene 9.-11. april 1984, og hvor et af emnerne er kaldt: En ny NATO-strategi. Denne